

[Boeck-Hansen.]

indforstaaet med, men hvis det nu er en Entreprenør, der giver sin Pris for Arbejdet, saa kommer han i en vanskelig Situation, naar han skal bedømme, hvor mange af disse^o Timer der kan blive effektive, og hvor mange der muligvis gaar til Spilde. Det er jo ikke saaledes, at Meteorologisk Institut er saa godt inde i Sagerne, at det paa Forhaand kan fortælle ham noget om dette. Derfor mener jeg, her er noget, vi maa søge at faa klarlagt. Vi ved, at de Ugelønninger, her er fastsat, er noget reducerede Arbejds lønninger, de er bygget op paa Timelønninger fra 1 Kr. 10 Øre til 1 Kr. 30 Øre, og det ligger altsaa noget under de tariffmæssige Lønninger — det skal indrømmes. Men saa siger man, at der bør, saa vidt muligt, altid gennemføres Akkord — hvad jeg ogsaa er enig i. Men jeg er ikke sikker paa, at det er muligt at gennemføre Akkorder, der ligger saa nær op ad Timefortjenesten, som her er angivet. At gennemføre Akkorder, der kun ligger 15—20 pCt. over Timefortjenesten, er slet ikke saa let, navnlig naar man tænker paa saadanne Arbejder, som her er Tale om. Teoretisk er det naturligvis muligt, men i Praksis tror jeg, det bliver ganske overordentlig vanskeligt. Men vi kan jo tale om, hvorvidt der muligvis kunde findes en bedre Løsning paa dette Spørgsmaal.

Der er ogsaa Tale om et Fradrag for Kost og Logi, et Fradrag paa indtil 40 pCt. af Ugelønnen, men dog ikke over 3 Kr. om Dagen. Det er ikke klart, om dette skal være 3 Kr. pr. Arbejdsdag eller 3 Kr. pr. Opholdsdag. Ogsaa der maa vi have lidt Klarhed. Men alt dette er jo ikke afgørende Spørgsmaal; vi ser med stor Velvilje paa Lovforslaget i Almindelighed og vil gerne gaa ind i et Udvalgsarbejde, der kan føre til et godt Resultat, et Resultat, som forholdsvis hurtigt kan foreligge.

Til Slut vil jeg gerne sige, at naar vi gaar ind i dette Arbejde med Glæde, er det, fordi vi meget godt ved, at vi her i Danmark har en udmærket god Arbejderstand. Jeg tror egentlig ikke, man kan pege paa et Land, som har flinkere og mere ansvarsbevidste Folk, end vi har her i Landet. I hvert Fald har jeg den Opfattelse, at vi i Danmark har en usædvanlig god Arbejderstand, og Legenden om den dovne Murer eller den ugidelige Bolværksmatros, der staar og spytter i Vandet fra Morgen til Aften, hører Forhistorien til. Nu arbejdes der godt i Landet, naar der blot kan skaffes Arbejde, og derfor vil mit Parti ogsaa med stor Glæde

være med til at skaffe saa meget Arbejde som vel muligt.

Rager: Forholdet er jo dette, at det er Rigsdagens Opgave at være lovgivende og derefter paa det finansielle Omraade kontrollerende over for de af Administrationen afholdte Udgifter, men selve Administrationen er og bør være Rigsdagen uvedkommende. Dette maa forstaaes paa den Maade, at naar Rigsdagen har givet en Lov, undrages den normalt Oversigten over, hvad der sker. Der skal tages et positivt Initiativ fra Rigsdagens Side for under en Lovs administrative Udvikling at faa noget nærmere at vide om, hvorledes det gaar, eller der skal tages et Initiativ fra den paagældende Ministers Side for at forelægge Rigsdagen særlige Oplysninger.

Jeg gør disse Bemærkninger her, nu da vi staar over for Forlængelse af en bestaaende Lov, ganske vist med en Række Ændringer, for at minde om, at dengang vi vedtog den oprindelige Lov, udtalte jeg udtrykkelig over for den daværende højtærede Socialminister, at naar Rigsdagen havde givet denne Lov om Tilskuddet paa de 50 Mill. Kr., saa sagde Rigsdagen: Der skal sættes ind over for Arbejdsløsheden saa kraftigt som muligt, og de 50 Mill. Kr. behøver for saa vidt ikke at overholdes. Jeg udtalte dette, og jeg mente, at i det Øjeblik den højtærede Socialminister vilde faa Brug for yderligere Bevillinger, vilde saadanne staa til Disposition. Dette blev ikke modsagt fra nogen Side dengang, og jeg tror ogsaa, at alle i Rigsdagen gav deres Tilslutning. Men saa blev Loven altsaa overladt til Administrationen, og jeg kan ikke sige, at det ikke til en vis Grad har beredt os Skuffelse. Jeg kan ikke rigtig forstaa, at man i Bemærkningerne til det foreliggende Lovforslag kan skrive:

„Det vil saaledes ses, at de Midler, der af Lovgivningen er blevet stillet til Raadighed, praktisk talt er udnyttet“

— naar man tidligere har maattet oplyse, at der stilledes til Raadighed 50 Millioner, men til 1. Oktober 1940 er der i alt disponeret over ca. 40 Millioner af de 50, og disse 40 Millioner er endnu ikke kommet til Udbetaling fuldt ud, idet en Række af de godkendte Arbejder strækker sig videre ind i Fremtiden, mens andre Arbejder vel er godkendt til Udførelse, men endnu ikke er sat i Gang. Der har altsaa for saa vidt været Midler til mere.

Nu skal jeg ikke være i Stand til her at udtale, om det er Administrationens Skyld,